

Modlitwa wiernych:

1. *Chrześcijanin (...), który trwa w łasce Bożej, a w odpowiedzi na nią wydaje owoce Jego darów, jest świątynią Trójjedynego Boga; jest niczym święty mu zarezerwowany dla Boga; jest tronem miłosierdzia, który Bóg ozdabia wszystkimi cnotami i z którego pragnie udzielać swych niebieskich łask.*¹

Duchu Święty! Prosimy Cię za Kościół święty. Spraw, aby Jego wierni trwali w łasce Bożej, a w odpowiedzi na nią wydawali owoce Twoich darów.

2. *Jako kapłan jesteś zapaloną lampą na świeczniku, w moim Kościele, lampą dla urzędu, który obejmujesz w swojej wspólnotcie. Musisz więc jaśnieć, aby inni mogli znaleźć się w kręgu światła z twojego płomienia. Być żywą księgą, otwartą dla ludu i dla twoich podwładnych, aby w twoich przykładach i w twoich słowach odczytywali z niej drogę, jaką mają podążać, żeby przyjść do Mnie.*²

Duchu Święty! Prosimy Cię za papieża, biskupów i kapłanów. Spraw, aby przykładem swojego życia wskazywali wiernym drogę, jaką mają podążać, aby przyjść do Chrystusa.

3. *(...) bez światła i mocnego prowadzenia Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie podążać prostą drogą. To światło jest zatem najbardziej potrzebne przełożonym (...) gdyż muszą oni utrzymać dyscyplinę, a równocześnie nie stracić zaufania i oddania powierzonych im osób; muszą połączyć słuszną surowość z dobrocią, muszą utrzymać porządek bez mnożenia przepisów, ogłoszeń i upomnień, które są bardzo irytujące i wywołują u podwładnych różne reakcje. Ileż rozeznania potrzebują kierownicy duchowi, aby mogli prowadzić dusze mocną i delikatną ręką, oświecać je w sprawie wyboru stanu, czynić dla nich jarzmo Pana słodkim, i wyzwalać z zasadzek pokus oraz fantazji.*³

Duchu Święty! Prosimy Cię za Księdza Piotra. Prowadź Go, oświecaj i umacniaj. Bądź Jego Przewodnikiem i obdarz wszelkimi łaskami potrzebnymi do pełnienia funkcji przełożonego nad tymi, których powierzył Mu Bóg.

¹ Ks. Dolindo Ruotolo, *Przybądź Duchu Święty*, Kraków 2019, s. 32.

² Ks. Dolindo Ruotolo, *Jezus do serca kapłana*, Warszawa 2018, s. 26.

³ Ks. Dolindo Ruotolo, *Przybądź Duchu Święty...*, s. 89.

4. *Męczeństwo jest uważane za najwyższy akt daru męstwa, gdyż w największym ofiarowaniu oddajemy Bogu to, co mamy najcenniejszego – życie; lecz pokonywanie poważnych trudności, gdy stają na drodze dobra, pokonywanie ich wśród przeciwności, oszczerstw, pogardy, prześladowań, wszelkiego rodzaju poniżania to również męczeństwo, to jak przelewanie krwi własnego serca kropla po kropli.⁴*

Duchu Święty! Prosimy Cię umacniaj nas i udziel potrzebnych darów i łask do pokonywania trudności wśród przeciwności, oszczerstw, pogardy i prześladowań.

5. *Po usunięciu ducha świata trzeba użyć tych pozytywnych i bezpośrednich metod, które stawiają nas w zasięgu działania Ducha Świętego. Przede wszystkim należy pielęgnować wewnętrzne skupienie i nawyk częstego myślenia o Bogu. Wtedy Duch Święty przemawia do serca, dając duszy światło, siłę i pocieszenie. Trzeba przywyknąć do ofiarowywania czegoś Panu, a więc ćwiczyć się w rezygnacji z siebie i pokucie. Trzeba modlić się i często wzywać Ducha Świętego z ogromną, dziecięcą ufnością, w jedności z Jezusem Chrystusem, który obiecał, że ześle nam swojego Ducha, oraz w jedności z Najświętszą Maryją Panną, jak to czynili Apostołowie w Wieczerniku.⁵*

Duchu Święty! Bądź naszym Przewodnikiem. Naucz nas pielęgnować wewnętrzne skupienie i nawyk częstego myślenia o Bogu.

6. *Dusza słuchająca tego wewnętrznego głosu obawia się siebie samej i powierza nieustannemu prowadzeniu Ducha Świętego. To zawierzenie jest jedną z największych łask oraz ostatecznym celem ku któremu dar rady prowadzi duszę. Duch Święty wówczas rządzi i kieruje uczuciami serca, bierze je w posiadanie, wprowadzając tam doskonały i niewzruszony pokój, jeżeli tylko dusza podąża za Jego światłem i poruszeniami, a tłumi w zarodku poruszenia natury. Pan zasiada w tym sercu i wypełnia je swymi świętymi uczuciami, których żar czasami trwa całymi dniami i nocami, bez żadnej przerwy.⁶*

Duchu Święty! Uzdalniaj nas, abyśmy powierzali się Twojemu nieustannemu prowadzeniu i podążali za Twoim światłem i poruszeniami.

⁴ Tamże, s. 99.

⁵ Tamże, s. 51-52.

⁶ Tamże, s. 87-88.

Komentarz przed Komunią Świętą:

Jezu, niech nie przerażają Cię moje grzechy, niech nie budzi w Tobie odrazy mój chłód; spójrz, mój Jezu, na przywiązanie tej Twojej niegodnej córki, przez Ciebie zbawionej. Do Ciebie się tylko uciekam, Jezu, by coraz bardziej Tobie się podobać, by zawsze wykonywać Twoją najświętszą wolę i by oddać Ci większą chwałę.⁷

⁷ Św. Gemma Galgani, *Sam na sam z Jezusem*, Kraków 2018, s. 31.

Komentarz po Komunii Świętej I:

Czy to możliwe, że wszystkie stworzenia, wszystkie dusze nie kochają Cię po tym, jak Cię choć raz otrzymały? Możliwe, że Cię nie kochają, kiedy ujrzały Cię tam, gdzie mieszkasz? Tak, czuję Cię w moim sercu... Czuję Cię tak żywego. Cóż za tajemnica! Czuję się jak w raju! Kiedy rankiem pojawiaasz się na moim języku, a potem schodzisz do mojego serca, zapominam o wszystkim: o zmartwieniach, o ziemi... Napawam się jedynie Tobą.⁸

⁸ Tamże, s. 65.

Komentarz po Komunii Świętej II:

Każdego ranka przyjmuję Komunię Świętą, jedyną i największą pociechę, jaką mam; mimo że nie zostałam zaopatrzona w nic, co konieczne, by pójść do Jezusa. Ten kawałek miłości, który każdego ranka w Świętej Komunii daje mi Jezus, bardzo mocno mnie rozczula i woła do siebie wszystkie słabe poruszenia mojego niegodziwego serca.⁹

⁹ Tamże, s. 65.

Komentarz po Komunii Świętej III:

Rankiem po Świętej Komunii w tych cennych momentach ofiarujemy Jezusowi nasze serce; i choćby nigdy go nam nie zwrócił, niech zostanie Jego na zawsze; zjednoczmy się z Jezusem. Ja chcę uczynić wiele, by pocieszyć Jego serce, gdyż dotąd bardzo Go obrażałam; niech kosztuje mnie choćby każde cierpienie. Wszystko chcę poświęcić dla Jezusa, który tak wiele dla mnie uczynił.¹⁰

¹⁰ Tamże, s. 68.